

o o O o o

חדשות
המלצות הרבנים
ספרים וחברות

דף הבית
סרטים ותמונות
תולדות הראי"ה
יצירת קשר

ראשי « חדשות » כתבה

מכתבו של הרב גדליה קניג זצ"ל מחסידי ברסלב, אל ידידו הרב משה צבי נריה זצ"ל

לרגל י"ט כסלו, יום פטירתו של הרב נריה, אנו מפרסמים כאן מכתב מרתק ששלח רבי גדליה אהרן קעניג זצ"ל (מגדולי חסידי ברסלב בדור הקודם) לידידו הרב משה צבי נריה זצ"ל, ובו סיפורים וזכרונות על מרן הראי"ה קוק זצ"ל. מתוך הספר 'שני המאורות', הוצאת אור האורות

20:26 (10/12/11) אור האורות

"בעזה"י היום יום שני בשבת ה' שמיני כ' לחודש
אד"ש שנת תשל"ו לפ"ק.

פה עיר קדשנו ותפארתנו ירושלים לבא דעלמא
תובב"א.

לכבוד ידיד נפשי החה"ש אוהב נאמן לתורת
אדמו"ר צדיק יסוד עולם נ'חל נ'ובע מ'קור

מעלת כבוד תורתו הרמה. אודיעהו כי לנכון
הגיעתני הגלויה מיום ה' אדר שני במועדה, ועם
מעכת"ה הסליחה על איחור תשובתי. בוודאי
ידינני לכף זכות כפי האמת אשר טרדותי כי רבו
לא נתנוני השב תשובה מיד.

ועתה אודיע נאמנה למעכת"ה אשר מפי מו"ר
עט"ר הגאון החסיד האמיתי כקש"ת הרב רבי
אברהם זיע"א שטרנהארץ (כוכב לב) לא שמעתי
בשום פעם בנוגע למרן הגרא"י קוק זצוק"ל,
והדבר פשוט כי לא הכירו, כי מו"ר זיע"א הגיע
לארצנו הקדושה בער"ח אדר דשנת תרצ"ו, היינו
חצי שנה אחרי הסתלקותו של מרן הגאב"ד זצ"ל,
ולא הכירו פנים אל פנים, ותמיד כשבאתי אליו
ז"ל (= אל רבי אברהם) היה מדבר רק מחידושי
תורותיו הק' של רבינו ננמ"ח זיע"א וסיפורי
מעשיותיו ושיחותיו, ומהמאורעות שעברו עליו
במשך ימי חייו הק' ובמשך חיי תלמידיו הק'
זיע"א.

אבל מפי אדוני אבי מורי החסיד האמיתי
מוהר"ר אליעזר מרדכי זצ"ל, כן שמעתי הרבה
מפליג בשבחיו, בגאונותו ובחסידותו, מאז היותי
עלם רך ועד היותי אב לבתי הבכירה תחי', ובעיני
ראיתי איך שמחה על זלזול בכבוד הרב זצ"ל,
ובאוזני שמעתי הצעקות שצעק בכל כוחותיו
בימי זקנתו, מתוך כאב ליבו באמת, על זלזול קל
שזלזלו מתנגדי מרן הרב זצ"ל, ומעשה שהיה כך
היה:

היה זה בשנת תרצ"ב, אחי הבכור לאמי ע"ה
הר"ר יוסף הלל ז"ל, התארס עם ב"ג בת הר"ר
צבי בלויא, אחיו של הרב משה בלויא ז"ל, בקיץ
שנה ה'ל'. כשבועיים לפני הנישואין, הופיעו
בבית אבי ז"ל כמה אברכים משולהבים
ממשפחת הכלה, אבי ז"ל קיבל אותם בסבר
פנים יפות, כדרכו תמיד לקבל כל הבא לביתו
ומכבדו במאכל ובמשתה, ובפרט קרובי הכלה,
בחשבו שבאו באיזה שליחות מהמחותנים,
לסדר מה שצריך לפני נישואין כנהוג. והנה
התחילו לדבר דברי קנאות, ואמרו לו לאבי ז"ל,
היות ושמענו שאתם מבאי ביתו של הרב קוק,
תדעו שאם לא תפסיקו הקשר אתו, נבטל
התנאים של בנך החתן. אבי ז"ל נדהם לשמע
הדברים, ולא התחיל ליכנס עמם בשום ויכוח,
אלא מיד עמד מכסאו וצעק כלפיהם: 'שקצים!
על מי אתם מדברים, על קדוש ישראל כמוהו!',
והרים כסא כאומר לזרוק עליהם, ודחפם מביתו
החוצה בכוח... האברכים התחילו להתנצל שלא
חשבו לצער אותו... אבל הוא באחת: 'הצער שלי
אני מוחל לכם, אבל לדבר על איש מורם מעם
אשר משכמו ומעלה גבוה מכל העם... על זה אין
ברשותי לסלוח, ואיני רוצה להסתכל יותר
בפניכם', וסגר הדלת והשאירם בחוץ עד שהלכו
להם...

סוף דבר נתברר שהאברכים הנזכרים עשו זאת
על דעת עצמם, בלי שאלת מי שהוא
מהמחותנים... כי באמת עד כמה שהכרנו את
המחותן הר"ר צבי בלויא ע"ה שהיה איש תמים
וישר שומר פיו ולשונו שפל בעיניו וסבלן –
תנצב"ה.

עוד מה ששמעתי מפי זקני, אבי אמי הר"ר
שמואל יעקב ווינברג ז"ל, שבהיותו פעם בסעודת
פדיון הרו אצל אחד ממריריו וחפלא לראות רי

וּבִיּוֹתֵר הַתְּפִלָּה אֲזַל כְּשֶׁמֶרְן הִגְרָא"י הַכֹּהֵן
בִּירֶךְ בְּרַהֲמֵ"ז עַל הַכּוֹס וּטְפֹטְפוּ כְּמָה טִיפּוֹת
מִיָּדָיו, שֶׁם מֶרְן הִגְרָ"ח יָדָיו תַּחַת יָדֵי הַכֹּהֵן, לִקְבֹּל
הַטִּיפּוֹת שֶׁטְפֹטְפוּ מֵהַכּוֹס, וּלְקַק אֹתָם כְּמָה
וְכְמָה פְּעָמִים. וְאָמַר לִי אֲזַל שְׂמָאז לֹא הָאֲמִין
לְשׁוֹם דְּבַר לְשׁוֹן הָרַע עַל מֶרְן הִגְרָא"י הַכֹּהֵן
זְצוּק"ל. כְּשֶׁסִּיפֵר לִי זֹאת אֲזַל הִיִּיתִי בְּגִיל
צַעִיר, וְסִיפּוֹר זֶה נִחְקֵק כָּל כֵּךְ עֲמוּק בְּלִבִּי, שְׁאִין
אֲנִי יִכּוֹל לְשַׁכּוֹחַ, כִּי נִדְמָה לִי לִפְעָמִים כְּמוֹ שְׁאִין
בְּעֲצָמִי הִיִּיתִי רוֹאֶה בְּעֵינַי אֶת הַדְּבַר.

זֶה מָה שְׁאֲנוּכִי יוֹדֵעַ מִפִּי הוֹרִי, בְּנוֹגַע לְצַדִּיקוֹת
וְאֲמִיתוֹתָיו שֶׁל כ"ק מֶרְן הִגְרָא"י הַכֹּהֵן קוֹק זְצוּק"ל,
וּבִיּוֹתֵר הַבִּינּוֹתִי זֹאת כְּשֶׁנִּגְדַּלְתִּי וְזָכִיתִי לְהִתְקַרֵּב
בְּס"ד לְתוֹרַת אֲדָמוֹ"ר הַנֶּנֶם"ח זִיע"א, עַד כְּמָה
שֶׁהִבֵּעַל דְּבַר וְכו' מִתְּגַרְה לְהַרְבּוֹת מַחְלֻקֹת
בְּיִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט בֵּין חֲכָמִי וְצַדִּיקֵי הַדּוֹר, וְעַד כְּמָה
שֶׁצָּרִיכִים לִיזְהַר מִלְּקַבֵּל דְּבָרֵי לְשׁוֹן הָרַע וְרִכִּילוֹת
וְכו', שֶׁמִּדְּבָרִים הַמִּדְּבָרִים לְזַלְזֵל ח"ו בְּאֶחָד
הַמִּיּוֹחַד שֶׁבָּהֶם, וְדִי"י בְּזֶה כַּעַת. וּבְזֶה אֲסִיִּים
מִכְּתָבִי זֶה בְּבִרְכַּת הַצִּלְחָה בְּעִבּוּדוֹתֵי הַפּוֹרִיָּה,
מִנְּאִי יָדִידוֹ עֹז לְנִצָּח.

גְּדִלְיָה אֶהְרֵן קַעֲנִיג".

הוסף הודעה/תגובה

הצג אתר רגיל